

Warszawa, dnia 3 kwietnia 2020 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz na podstawie art. 32 ust. 2 Uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2019 r. poz. 1028) niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- **o zmianie ustawy o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela oraz niektórych innych ustaw**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Roberta Kropiwnickiego.

Z poważaniem

PRZEWODNICĄCY KLUBU PARLAMENTARNEGO
KOALICJA OBYWATELSKA - PLATFORMA OBYWATELSKA,
NOWOCZESNA, INICJATYWA POLSKA, ZIELONI

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Borys Budka'. The signature is written over the typed name 'Borys Budka'.

Ustawa
z dnia 2020 r.

o zmianie ustawy o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela oraz niektórych innych ustaw¹

Art. 1. W ustawie z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. poz. 1955) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art.1. Ustawa określa podstawy, zakres i tryb wyrównywania strat majątkowych, powstałych w następstwie ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w czasie stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego: stanu wojennego, stanu wyjątkowego lub stanu klęski żywiołowej.”;

3) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdemu, kto poniósł stratę majątkową w następstwie ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w czasie stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego, służy roszczenie o odszkodowanie.”;

4) art. 8 otrzymuje brzmienie:

¹ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawę z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie systemu ochrony zdrowia związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19.

„Art. 8. Roszczenie o odszkodowanie przedawnia się z upływem roku od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o powstaniu straty majątkowej. Jednakże w każdym przypadku roszczenie przedawnia się z upływem trzech lat od dnia zniesienia stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2020 r. poz. 122) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) poręczenie lub gwarancja są udzielane za wynagrodzeniem odpowiadającym wynagrodzeniu rynkowemu, za wyjątkiem sytuacji stanu nadzwyczajnego, stanu epidemii i stanu zagrożenia epidemicznego, kiedy wynagrodzenie to może być niższe;”;

2) w art. 3 w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) poręczenie lub gwarancja są udzielane do wysokości 100% pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania objętego poręczeniem lub gwarancją wraz z 100% należnych odsetek od tej kwoty i innych kosztów bezpośrednio związanych z tym zobowiązaniem.”;

3) w art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie

„2. Osoby prawne wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 3 mogą udzielać poręczenia lub gwarancji do wysokości nie wyższej niż 100% wartości kapitałów (funduszy) własnych, określonych według stanu na koniec roku obrotowego poprzedzającego udzielenie poręczenia lub gwarancji, z zastrzeżeniem że kwota poręczenia lub gwarancji udzielanych za zobowiązania określonego podmiotu nie może przekroczyć 20% wartości tych kapitałów (funduszy).”.

Art. 3. W ustawie dnia z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785, 1043, 1469, 1815, 2309) w art. 95 ust. 1 a otrzymuje brzmienie:

„1a. Nie pobiera się opłat od pozwu o odszkodowanie, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu epidemii lub stanu

nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. poz. 1955 oraz z 2020 r. poz.).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567 i 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15r ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, może w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać zmiany umowy, w szczególności przez zmianę:

- 1) terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części,
- 2) sposobu wykonywania dostaw, usług lub robót budowlanych,
- 3) zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia wykonawcy

– o ile wzrost wynagrodzenia spowodowany każdą kolejną zmianą nie przekroczy 50% wartości pierwotnej umowy.”;

2) po art. 15ztc dodaje się art. 15 ztc¹ w brzmieniu:

„Art. 15ztc¹ 1. Przedsiębiorcy, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców objęci całkowitym zakazem prowadzenia działalności, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, otrzymują z budżetu państwa środki finansowe na pokrycie kosztów prowadzonej działalności w tym:

1) kosztów stałych ponoszonych przez przedsiębiorcę na podstawie zawartej umowy:

- a) na dostarczanie paliw gazowych lub energii elektrycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne,

- b) na dostarczenie wody lub odprowadzanie ścieków w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2019 r. poz. 1437 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284),
 - c) najmu lub dzierżawy czynsz w rozumieniu art. 669 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 2) wynagrodzeń osób zatrudnianych przez przedsiębiorcę na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

2. Koszty prowadzonej działalności przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1 finansowane są z budżetu państwa po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia potwierdzającego miesięczne koszty prowadzonej działalności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2. Miesięczne koszty stanowi średnia miesięczna z ostatnich trzech miesięcy poprzedzających wprowadzenie całkowitego zakazu prowadzenia działalności.

3. Środki finansowe, o których mowa w ust 1, przysługują przedsiębiorcy za każdy miesiąc przestoju spowodowanego wydanym całkowitym zakazem prowadzenia działalności.

4. Finansowania udziela minister właściwy do spraw gospodarki.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki może powierzyć udzielanie finansowania wojewodom.

6. Środki budżetu państwa przeznaczone na finansowanie kosztów prowadzonej działalności przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1 są przekazywane wojewodom przez ministra właściwego do spraw gospodarki w drodze dotacji celowej.

7. Dotacja, o której mowa w ust. 6, jest rozliczana na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, określi wzór oświadczenia, mając na względzie maksymalne uproszczenie procedury i zapewnienie wsparcia wszystkim potrzebującym przedsiębiorcom.”;

3) po art. 15zzzi dodaje się art. 15 zzzi¹ i art. 15 zzzi² w brzmieniu:

„Art. 15 zzzi¹. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania:

- 1) postanowienie, o którym mowa w art. 108b ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106), naczelnik urzędu skarbowego wydaje w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku;
- 2) naczelnik urzędu skarbowego może wydać zgodę na przekazanie środków, o których mowa w art. 108b ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, pomimo wystąpienia przesłanek wskazanych w art. 108b ust. 5 pkt 1 tej ustawy, jeżeli zaległości powstały w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii. Przepisu art. 108b ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług nie stosuje się.

Art. 15 zzzi². W czasie ogłoszonego stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2, do odwołania tego stanu bank, w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. z 2019 r. poz. 2357) nie może żądać od kredytobiorcy, będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.²) dodatkowych zabezpieczeń udzielonych przez ten bank kredytów lub pożyczek.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz.568) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495 oraz z 2020 r. oz. 424.

„Art. 31a. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 23 i 374) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Subwencja ogólna jest uzupełniana o część rekompensującą, która obejmuje dochody utracone w wyniku stosowania ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374).

2. Kwotę części rekompensującej, o której mowa w ust. 1, określa dla każdego roku budżetowego ustawa budżetowa.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb przyznawania jednostkom samorządu terytorialnego części rekompensującej, o której mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie przejrzystości procedury oraz ciągłości finansowania zadań jednostki samorządu terytorialnego.”.

Art. 6. Ustawa z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie systemu ochrony zdrowia związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz. U. poz. 567) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„15a. 1. Pracownikom podmiotów leczniczych w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, w których leczeni są pacjenci zakażeni wirusem SARS-CoV-2, za pracę w godzinach nadliczbowych oprócz dodatku, o którym mowa w art. 151¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, przysługuje specjalny dodatek dla pracowników podmiotów leczniczych za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości 50% wynagrodzenia.

2. Koszty specjalnego dodatku dla pracowników podmiotów leczniczych za pracę w godzinach nadliczbowych, o którym mowa w ust. 1, finansowane są ze środków budżetu państwa.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady finansowania specjalnego dodatku dla pracowników podmiotów leczniczych za pracę w godzinach nadliczbowych, o którym mowa w ust. 1.”;

2) po art. 19 dodaje się art. 19a i 19b w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. W okresie od dnia ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii do 60 dni od dnia odwołania tego stanu:

- 1) personel podmiotów leczniczych, stacji sanitarno–epidemiologicznych, aptek ogólnodostępnych lub punktów aptecznych,
- 2) ratownicy medyczni,
- 3) pracownicy placówek handlowych w rozumieniu ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2019 r. poz. 466)

– są obowiązkowo poddawani badaniu na obecność COVID-19 raz w tygodniu na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374).

2. Badania, o których mowa w ust. 1, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.”.

Art.7. Ustawa wchodzi w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia.

Uzasadnienie

Przedmiotowy projekt ustawy ma na celu udzielenie dodatkowego wsparcia przedsiębiorcom oraz pracownikom ochrony zdrowia.

Projekt przewiduje zrównanie części uprawnień przysługujących przedsiębiorcom w czasie trwania stanu epidemii z tymi, które przysługują przedsiębiorcom podczas stanów nadzwyczajnych. Zaproponowane zmiany ułatwiają dochodzenie roszczeń odszkodowawczych przedsiębiorców, których działalność ucierpiała w wyniku trwającego stanu epidemii. Przedstawione rozwiązania wychodzą naprzeciw sytuacji przedsiębiorców, którzy prowadzą swoją działalność w stanie epidemii, a de facto w reżimie społeczno-gospodarczym jak podczas stanu nadzwyczajnego.

W art. 1 proponuje się zmianę ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela oraz niektórych innych ustaw rozszerzającą zakres przedmiotowy.

Ustawa określa podstawy, zakres i tryb wyrównywania strat majątkowych, powstałych w następstwie ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w czasie stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego: stanu wojennego, stanu wyjątkowego lub stanu klęski żywiołowej. Biorąc pod uwagę ogłoszony stan epidemii oraz wynikające z niego ograniczenia wolności i praw obywatela, które mogą skutkować stratami majątkowymi zachodzi konieczność pilnej nowelizacji ww. ustawy. Proponuje się rozszerzenie zakresu przedmiotowego ustawy o stan epidemii, którego konsekwencją będzie przysługujące każdemu, kto poniósł stratę majątkową w następstwie ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w czasie stanu epidemii, roszczenie o odszkodowanie.

Projekt w art. 2 przewiduje również zmianę ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

Po pierwsze, proponuje się podniesienie maksymalnej wysokości udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego poręczeń lub gwarancji. Obecnie mogą one wynosić do 60% pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania objętego poręczeniem lub gwarancją oraz do 60% należnych z tego tytułu odsetek i innych kosztów związanych

bezpośrednio ze zobowiązaniem. Projekt przewiduje podniesienie obu pułapów do 100%. Takie zwiększenie maksymalnej kwoty poręczenia lub gwarancji pozwoli na poprawę zdolności kredytowej potencjalnie zainteresowanych uzyskaniem dodatkowych środków podmiotów i powinno ułatwić im funkcjonowanie w świetle chwilowych trudności wywołanych spadkiem dochodów. Proponuje się także zniesienie, w sytuacjach stanu nadzwyczajnego, stanu epidemii i stanu zagrożenia epidemicznego, opłaty za udzielenie poręczenia lub gwarancji.

Po drugie, projekt zakłada podniesienie limitu poręczeń lub gwarancji udzielanych przez niebędące bankami oraz zakładami ubezpieczeń podmioty, uprawnione do udzielania poręczeń lub gwarancji na podstawie odrębnych przepisów w ramach powierzonych im zadań publicznych lub w zakresie wykonywanej przez nie działalności gospodarczej. W świetle ustawy mogą być to państwowe osoby prawne utworzone w drodze ustaw lub fundacje, w których fundatorami są państwowe osoby prawne utworzone w drodze ustaw. Obecnie limit ten to 60% kapitałów własnych. Projekt zakłada podniesienie go do 100% w celu poszerzenia ich zdolności udzielania gwarancji i poręczeń.

W art. 3 projektu wprowadzono zmianę art. 95 ust 1 ustawy dnia z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zgodnie z którym nie pobiera się opłat od pozwu o odszkodowanie, o którym mowa ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela.

W art. 4 projektu zawarto zmiany w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567 i 568), mające na celu dodatkowe wsparcie do przedsiębiorców:

- proponuje się zmianę art. 15r ustawy poprzez wskazanie, że w przypadku gdy okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19 wpływają na należyte wykonanie umowy w sprawie zamówienia publicznego zamawiający w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać zmiany umowy, w szczególności przez zmianę terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części, sposobu wykonywania dostaw, usług lub

robót budowlanych, zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia wykonawcy,

- z uwagi na wprowadzony w wielu obszarach całkowity zakazy prowadzenia przez przedsiębiorców działalności gospodarczej konieczne jest przyznanie tym przedsiębiorcom z budżetu państwa wsparcia finansowego na pokrycie kosztów prowadzonej działalności. Zgodnie z propozycją przedsiębiorcy objęci całkowitym zakazem prowadzenia działalności otrzymywać będą co miesiąc w okresie obowiązywania całkowitego zakazu prowadzenia działalności środki finansowe na pokrycie:

1) kosztów stałych ponoszonych przez przedsiębiorcę na podstawie zawartej umowy:

a) na dostarczanie paliw gazowych lub energii elektrycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne,

b) na dostarczenie wody lub odprowadzanie ścieków w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2019 r. poz. 1437 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284);

c) najmu lub dzierżawy czynsz w rozumieniu art. 669 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;

2) wynagrodzeń osób zatrudnianych przez przedsiębiorcę na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

W projekcie przewidziano, że minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, określi wzór oświadczenia, mając na względzie maksymalne uproszczenie procedury i zapewnienie wsparcia wszystkim potrzebującym przedsiębiorcom.

- proponuje się wprowadzenie ułatwień w zakresie dostępu przedsiębiorcy do środków na koncie VAT.

Stosowanie mechanizmu podzielonej płatności, o którym mowa w rozdziale 1a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106) - dalej ustawa o VAT, oznacza blokowanie na kontach VAT środków

finansowych przedsiębiorców. Środki zgromadzone na kontach VAT przedsiębiorca może wykorzystać wyłącznie do zapłaty zobowiązań publicznoprawnych, tj. zobowiązań z tytułu PIT, CIT, VAT, cła i akcyzy, ZUS, wraz z ewentualnymi odsetkami, oraz płacąc za fakturę w mechanizmie podzielonej płatności. Druga możliwość oznacza poprawę sytuacji płatącego (uwolnienie środków), kosztem płynności finansowej kontrahenta (zablokowanie kwoty VAT z faktury na koncie sprzedawcy).

Przedsiębiorcy, którzy ze względu na specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej, nie mają możliwości na wykorzystanie środków zgromadzonych na koncie VAT do płatności należności publicznoprawnych, lub płatności do kontrahenta, mogą wystąpić z wnioskiem do naczelnika urzędu skarbowego o wyrażenie zgody na przekazanie środków zgromadzonych na koncie VAT na wskazany rachunek bankowy (art. 108b ust. 1 ustawy o VAT). Naczelnik Urzędu skarbowego zwalnia środki z konta VAT w drodze postanowienia w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku (art. 108b ust. 3 ustawy o VAT).

Uwzględniając kryzysową sytuację związaną z epidemią COVID-19 i ryzykiem wystąpienia głębokiego spowolnienia gospodarczego, bądź recesji, należy podjąć środki mające na celu maksymalne wsparcie płynności finansowej przedsiębiorców. Uwzględniając, że stosowanie mechanizmu podzielonej płatności ma istotny niekorzystny wpływ na płynność finansową firm, proponuje się skrócić do 3 dni, termin, w którym naczelnik urzędu skarbowego zwalnia środki zgromadzone na koncie VAT. Celem zmiany jest możliwie szybkie uwolnienie środków zgromadzonych na kontach VAT i wsparcie tym samym płynności finansowej przedsiębiorców.

Jednocześnie proponuje się czasowe ograniczenie stosowania przesłanek, o których mowa w art. 108b ust. 5 pkt 2 ustawy o VAT, uprawniających naczelnika urzędu skarbowego do odmowy wydania zgody na zwolnienie środków z konta VAT, w przypadku podejrzenia, że zobowiązanie podatkowe nie zostanie uregulowane albo wystąpi zaległość podatkowa. Ograniczenie stosowania art. 108b ust. 5 pkt 2 obowiązywać będzie w okresie trwania w Polsce stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, i w okresie 6 miesięcy po ich zakończeniu.

Ponadto proponuje się czasowe nadanie uprawnień naczelnikowi urzędu skarbowego do ograniczenie stosowania przesłanek, o których mowa w art. 108b ust. 5 pkt. 1 ustawy o VAT, jeżeli zaległości podatkowe powstały w okresie wprowadzonego stanu zagrożenia epidemicznego lub epidemii oraz w okresie 6 miesięcy po ich zakończeniu.

- proponuje się, aby w czasie ogłoszonego stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2, do odwołania tego stanu banki nie mogły żądać od kredytobiorcy, będącego przedsiębiorcą dodatkowych zabezpieczeń udzielonych przez ten bank kredytów lub pożyczek.

W art. 5 projektu proponuje się uzupełnienie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw polegające na zmianie ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego mającą na celu stworzenie możliwości uzupełnienia subwencji ogólnej o część rekompensującą dochody utracone przez jednostkę samorządu terytorialnego w związku z epidemią COVID-19.

Projekt w art. 6 przewiduje zmiany ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie systemu ochrony zdrowia związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, po których wejściu w życie:

- pracownikom podmiotów leczniczych, w których leczeni są pacjenci zarażeni wirusem SARS-CoV-2, przysługiwać będzie dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości 50 % wynagrodzenia;
- w okresie od dnia ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii do 60 dni od dnia odwołania tego stanu personel podmiotów leczniczych, stacji sanitarno-epidemiologicznych, aptek ogólnodostępnych lub punktów aptecznych, ratownicy medyczni, a także pracownicy placówek handlowych będą obowiązkowo poddawani badaniu na obecność wirusa SARS-CoV-2.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.